

(931) (Δημόκριτος ἱπποκράτει εὖ πράττειν) Ἐπὶ ἅθεσ ἡμῖν ὡς μεμνημένοι, ὦ ἱπποκράτες, ἐλλέβορον δώσω, πεισθεὶς ἀνοήτοις ἀνδράσι, παρ' οἷς ὁ πόνος τῆς ἀρετῆς μανίη κρίνεται. ἐτυγχάνομεν δέ τότε περὶ κόσμου διοθέσεως καὶ πολογραφίης, ἔτι δέ ἀστρων οὐρανίων ζυγγράφοντες. γνῶσας δέ τὴν ἐπὶ τούτοις φύσιν, ὡς εὐκαίρως κάρτα εἶη ἐπιδεδημιουργημένα καὶ ὡς τηλοῦ μανίης καὶ παραφρονήσιος καθέστηκεν, ἔμοιτο μὲν φύσιν ἐκηνεσας//ἀφρονας δέ καὶ ἀπηνέας καὶ μεμνηνύτας κείνους ἐκρίνας. ὁκάσα γάρ ἐν-δαλμοῖς διαλλδιττοντα ἀνὰ τὸ ἥθος παῖδες, ἡμέας, ἃ δὴ κόσμος ζυνορᾶται καὶ ἀρεβροντα τέτυχε, τούτῳ νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευ-
 νήσας ἀστρεμῶς, εἰς φῶς ἤγαγεν, μάλιστα δὲ τουτέων στ(932) βλοη
 ὑπ' ἐμοῦ γραφεῖσθαι χρή οὖν καὶ σέ, ὦ ἱπποκράτες, μὴ τοιουτο-
 τρόποισιν ἀνδράσιν ζυνέρχεσθαι καὶ ζυνομιλέειν, ὃν νόος ἀκρό-
 πλος καὶ ἀρέβαιος καθέστηκεν. εἰ γάρ τοι πεισθεὶς ὡς μεμνηνύ-
 τα με ἐπότισας ἐν ἐλλεβόρῳ, ἢ πιτυτῇ μανίη ἂν ἐγεγόνει, καὶ σέο
 τέχνην κατεμέμψατο, ὅπερ αἰτίην παρακοπῆς γεγεννημένην. ἐλλέβο-
 ρος γάρ ὑγιαίνουσι μὲν δοθεὶς ἐπισκοπεῖ διάνοιαν, μεμνηνοὶ δέ
 καρτα ὠφελεῖν εἰσθεν. φήθη γάρ εἰ μὴ κατειλήφεις μέ γρά(26)
 φοντα, ἀνακείμενον δέ ἢ σχεδὸν περιπατοῦντα καὶ προσομιλῶντα
 ἑμαυτῷ ὅτε μὲν δυσχεραίνοντα, ὅτε δέ μειδιῶντα ἐπὶ τοῖς ἐννο-
 ουμένοις ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς προσομιλέουσι τῶν γνωρίμων, οὐ προ-
 σέχοντα, ἐφιστάντα δέ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἐκπάγλως φή-
 θης ἂν Δημόκριτον, κατὰ γε ὅψιος κρίσιν ἐκ τῶν ὁρεομένων, μανίης
 εἰκῶνι εἰκέναι. χρή οὖν τὸν ἱητρὸν μὴ μόνον ὅψει πᾶ πάθει κρίνειν
 ἀλλὰ πρῆγματι. τοὺς τε ρυθμούς ἀνακρίνειν ὡς ἐπιτοπλεῖστον καὶ
 ἥρως δρχοιτο τὸ πάθος ἢ μεσάσοι ἢ λήγοι, καὶ διαφορὴν καὶ ὥρην
 καὶ ἡλικίην παρατηροῦντα ἱητρεύειν τὸ πάθος, οὐλομελίην τε τοῦ
 σκήνεος. ἐκ γάρ τουτέων ἀπάντων εὐχερῶς τὴν νοῦσον εὐρήσεις
 ἀπέσταλκα δέ σοι τὸν περὶ μανίης λόγον . εἰρρωσο.

(931) (Δημόκριτος ἱπποκράτει εὖ πράττειν) Ἐπὶ λυθεῖς ἡμῶν ὡς
μεμνημένοι, ὦ ἱπποκράτες, ἐλλέβορον δώσω, πεισθεὶς ἀνοήτοις
ἀνδράσι, παρ' οἷς ὁ πόνος τῆς ἀρετῆς μανίη κρίνεται. ἐτυγχάνομεν
δὲ τότε περὶ κόσμου διαθέσεως καὶ πολογραφίης, ἔτι δὲ ἀστρων
οὐρανίων συγγράφοντες. γνῶσας δὲ τὴν ἐπὶ τοῦτοις φύσιν, ὡς εὖ-
καίρως κάρτα εἴη ἐπιδεδημιουργημένα καὶ ὡς τηλοῦ μανίης καὶ
παραφρονήσιος καθεστῆκεν, ἔμοιτο μὲν φύσιν ἐπηνεσας, ἄφρονας
δὲ καὶ ἀπηνέας καὶ μεμνηνότες κείνων ἐκρίνας. οὐκ οὐ γὰρ ἐν-
δαλμοῖς διαλλάττοντα ἀνά τὰ ἄλλα ἀλλοεῖ ἡμέας, ἀ δὲ κόσμος
συνορᾶται καὶ ἀμείβοντα τέτταται. οὐ γὰρ νόος ἐμὸς φύσιν ἐρευ-
νῶν ἀπὸ τῆς φύσεως, εἰς τὴν φύσιν ἀπὸ τῆς φύσεως, ἀλλὰ καὶ τὸν νόον
ὕπ' ἐμοῦ γραφεῖσθαι χρή οὖν καὶ εἰς, ὦ ἱπποκράτες, μὴ τοιοῦτο-
τρόποισιν ἀνδράσιν συνέρχεσθαι καὶ συνομιλεῖν, ὧν νόος ἀκρό-
πλοος καὶ ἀρέβαιος καθεστῆκεν. εἰ γὰρ τοι πεισθεὶς ὡς μεμνη-
τα με ἐπότισας ἐν ἐλλεβόρῳ, ἢ πινυτὴ μανίη ἂν ἐγεγόνει, καὶ σέο
τέχνην κατερέψατο, ὥσπερ αἰτίνην παρακοπῆς γεγεννημένην. ἐλλέβο-
ρος γὰρ ὑγιαίνουσι μὲν δοθεὶς ἐπισκοτεῖ διάνοιαν, μεμνηνοὶ δὲ
κάρτα ὠφελεῖν εἴωθεν. ψήθη γὰρ εἰ μὴ κατειλήφεις μὲ γρά(26)
φοντα, ἀνακείμενον δὲ ἢ σχεδὸν περιπατοῦντα καὶ προσομιλέοντα
ἐμαυτῷ, ὅτε μὲν δυσχεραίνοντα, ὅτε δὲ μειδιῶντα ἐπὶ τοῖς ἐννο-
ουμένοις ὑπ' ἐμοῦ, καὶ τοῖς προσομιλέουσιν τῶν γνωρίμων, οὐ προ-
σέχοντα, ἐφιστάντα δὲ τὴν διάνοιαν καὶ σκεπτόμενον ἐκπάγλως ψή-
θης ἂν Δημόκριτον, κατὰ γε ὅψιος κρίσιν ἐκ τῶν ὁρεομένων, μανίης
εἰκὼνι εἰκέναι. χρή οὖν τὸν ἱητρὸν μὴ μόνον ὄψει πᾶσι κρίνειν
ἀλλὰ πρὶν ἅπαντα. τοὺς τε ρυθμούς ἀνακρίνειν ὡς ἐπιτοπλεῖστον καὶ
ἥρως ἀρχοῖτο τὸ πάθος ἢ μεσάζοι ἢ λήγοι, καὶ διαφορὴν καὶ ὥρην
καὶ ἡλικίην παρατηροῦντα ἱητρεῦειν τὸ πάθος, οὐλομελίην τε τοῦ
σκήνεος. ἐκ γὰρ τούτων ἀπάντων εὐχερῶς τὴν νοῦσον εὐρήσεις
ἀπέσταλκα δὲ σοι τὸν περὶ μανίης λόγον. ἐρρωσθαι.